

ΕΝΑΣ ΗΡΩΑΣ - GHahreman

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ασγκάρ Φαραντί
Ηθοποιοί: Αμίρ Τζαντινί, Μοχσέν Ταναμπαντέ, Σαχάρ Γκολντούστ.
Φωτογραφία: Αλί Γκαζί
Μοντάζ: Χαγιεντέ Σαφιγιάρ
Χώρα: Ιράν, Γαλλία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 127'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 12 Βραβεία και 37 Υποψηφιότητες Asia Pacific Screen Awards 2021, Βραβείο Σκηνοθεσίας Cannes Film Festival 2021, 2 Βραβεία στον Φαραντί, Μέγα Βραβείο και Βραβείο François Chalais. Chlotrudis Awards 2022, Βραβείο Σεναρίου. Critics Association of Central Florida Awards 2022, Βραβείο καλύτερης διεθνούς ταινίας. Hafez Ceremony 2021, Βραβείο καλύτερου ηθοποιού. National Board of Review, USA 2021, 2 Βραβεία, Βραβείο Σεναρίου και καλύτερης ταινίας. Palm Springs International Film Festival 2022, 3 Βραβεία, «Γέφυρα στα σύνορα», Καλύτερου ηθοποιού και FIPRESCI στο Σενάριο. Santa Fe Independent Film Festival 2021, Βραβείο Κοινού στον Φαραντί.

Μεγάλο Βραβείο του Φεστιβάλ Καννών για ένα υποδειγματικά γραμμμένο κοινωνικό δράμα πολλών διαστάσεων, πιστό στην κομψά ρεαλιστική συνταγή του Ασγκάρ Φαραντί.

Με ένα αριστοτεχνικό βερμπαλιστικό σενάριο, που θυμίζει έντονα τον «Ένα Χωρισμό», εξαιρετικές ερμηνείες και μαεστρικό κοινωνικό ρεαλισμό, ο

οσκαρικός Ασγκάρ Φαραντί επιστρέφει στις φτωχογειτονιές του Ιράν για να θέσει ηθικά διλήμματα που ξεπερνούν την προσωπική οδύσσεια του «ήρωά» του.

Ο Ραχίμ βρίσκεται στη φυλακή εξαιτίας ενός χρέους που δεν μπόρεσε να πληρώσει και ο πιστωτής του (και συγγενής της πρώην γυναίκας του) τον κατήγγειλε. Επιτυγχάνει να πάρει μία διήμερη άδεια κι έχει ένα σχέδιο στο μυαλό του: η (κρυφή από όλους) νέα σύζυγός του έχει βρει στο δρόμο μία τσάντα με χρυσά νομίσματα. Θα τα πουλήσουν και θα αποπληρώσουν το δάνειο, ώστε να αποφυλακιστεί και να παντρευτούν. Μόνο που τελευταία στιγμή ο Ραχίμ μετανιώνει, ψάχνει και βρίσκει τη γυναίκα που έχασε την τσάντα της και την παραδίδει. Ο διευθυντής των φυλακών καλεί τα media και η πράξη του Ραχίμ παίρνει μεγάλες διαστάσεις. Αποφυλακίζεται με όρους, αλλά για να βρει δουλειά και να ξεπληρώσει το χρέος του, οφείλει να αποδείξει ότι όντως τα γεγονότα έγιναν όπως ισχυρίζεται. Και δεν είναι καθόλου απλό. Όπως δεν είναι καθόλου απλό το πώς η κοινωνία είναι έτοιμη να δοξάσει και να σταυρώσει έναν άνθρωπο την επόμενη στιγμή.

Ο δύο φορές οσκαρικός σκηνοθέτης Ασγκάρ Φαραντί («Ένας Χωρισμός», «Ο Εμποράκος», «Το Ξέρουν Όλοι») επιστρέφει στο Ιράν με ακόμα μία ιστορία που τεστάρει τον θεατή σε όσα ήταν σίγουρος ότι αποτελούν προσωπικές αξίες. **Είναι το νόμιμο και ηθικό; Είναι το σωστό και δίκαιο;** Και είμαστε σίγουροι ότι «αν κάνεις το καλό», τότε «η ζωή θα στο επιστρέψει»;

Θυμίζοντας τον αριστοτεχνικό βερμπαλισμό των σκηνών του «Ενός Χωρισμού», πατώντας σ' ένα πυκνό, καλογραμμένο σενάριο που ανατρέπει συνεχώς τη γνώμη μας για το ποιος έχει δίκιο, παρακολουθούμε τις προσπάθειες του ήρωα να βρει λύση: όχι μόνο τα χρήματα που θα του χαρίσουν την ελευθερία του,

αλλά και τις αποδείξεις που θα αποκαταστήσουν την τιμή του. Κι όχι μόνο τη δική του. Η αδελφή του κι ο γαμπρός του έχουν μπει εγγυητές και ρισκάρουν την ευημερία τους για το δικό του μέλλον. Η σύντροφός του δέχεται καθημερινή επίθεση από την οικογένειά της για τη συσχέτιση της με έναν εγκληματία. Και πάνω από όλα: από τον πρώτο του γάμο έχει έναν μικρό γιο - ένα εσωστρεφές, ντροπαλό αγοράκι που επιδεινώνει το τραύλισμά του, κάθε φορά που τα παιδιά στο σχολείο του κάνουν bullying για τον φυλακισμένο πατέρα του.

«Από πότε αυτός που κάνει το αναμενόμενα σωστό, δοξάζεται ως ήρωας;» επιχειρηματολογεί με οργισμένη απόγνωση ο πιστωτής του, ο οποίος εξηγεί ότι για να τον καλύψει τότε, έχασε κι ο ίδιος τα πάντα - μέχρι και την προίκα της κόρης του. «Εγώ που υπήρξα πάντα σωστός με τα χρέη μου, είμαι ο κακός της υπόθεσης;»

Εξαιρετικές ερμηνείες από το σύνολο των ηθοποιών του, με τον πρωταγωνιστή του, Αμίρ Τζαντίντι, να στοιχειώνει την οθόνη με μία παράδοση ευγένεια και γλυκύτητα στο απελπισμένο του βλέμμα. Κι αν ο Φαραντί φροντίζει να κλείνει την κάμερα σε κοντινά του που προκαλούν την ενσυναίσθησή μας, ταυτόχρονα φροντίζει το φόντο της δράσης να αποκαλύπτει πολλά περισσότερα. Σκηνοθετεί με μαεστρία, ατμόσφαιρα και κλιμακούμενη ένταση έναν θορυβώδη λαβύρινθο ανθρώπων σε απόγνωση. Τα πλάνα του κατακλύζονται από μία πολυκοσμία - στις αγορές χρυσού που πωλούνται οικογενειακά κειμήλια, στα κοινωφελή ιδρύματα όπου φουκαράδες περιμένουν στους διαδρόμους για θεσμική βοήθεια, στους δρόμους του μεροκάματου που γυναίκες και άντρες προσπαθούν να επιβιώσουν, αλλά και στο εσωτερικό των φτωχικών σπιτιών που κανείς δεν έχει ιδιωτικότητα. Ο αβίαστος κοινωνικός του ρεαλισμός δίνει το πλαίσιο, τη θερμοκρασία και τον σωστό τόνο στην ταινία: **κανένας τίμιος άνθρωπος δεν μπορεί να αποπληρώσει τα χρέη του μέσα σε αυτή την οικονομία.**

Ο τίτλος όμως δεν είναι καθόλου τυχαίος. Γιατί ο Φαραντί θέλει να καυτηριάσει, με περισσή ειρωνία, πώς **κατασκευάζονται ή αποκαθλώνονται ήρωες μέσα σε μια μέρα.** Να κάνει ένα ευρύτερο, παγκόσμιο σχολίο για τη δύναμη των social media στις σύγχρονες κοινωνίες: πώς τα χειρίζεται το σύστημα (π.χ. οι διεφθαρμένες φυλακές) για να υπερασπιστεί την εικόνα του, πώς μπορεί να τα εκμεταλλευτεί ο οποιοσδήποτε για να αμαυρώσει την τιμή ενός ανθρώπου, πώς τα εκλαμβάνει το κοινωνικό σύνολο ως μέσο για ένα ανεξέλεγκτο λαϊκό δικαστήριο.

Όχι, ο τίτλος δεν είναι καθόλου τυχαίος. Κάνοντας μία διακριτική υπόκλιση στον «Κλέφτη Ποδηλάτων», η φιγούρα του μικρού αγοριού που παρακολουθεί σιωπηλά τη δράση είναι το πιο **σπαραχτικό στοιχείο στην ταινία.** Πάντα παρούσα στη βαβούρα των ενήλικων Το Παιδί είναι ο καθρέφτης όλων. Στη σιωπή του δικάζονται, στο τραύλισμά του καταδικάζονται. Στα μάτια του, ο πατέρας του μπορεί να μην είναι ήρωας, μπορεί να μην είναι καν αθώος. **Αλλά είναι ο μπαμπάς του.**

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

Στην οθόνη, πάντως, αυτό που παρακολουθούμε είναι η απελπισμένη προσπάθεια του καταδικασμένου για χρέη Ραχίμ, ο οποίος μεγαλώνει μόνος τον μικρό γιο του στο Σιράζ, να διευθετήσει την οφειλή του στον

ανένδοτο κουνιάδο του. Σε μια διήμερη άδεια που παίρνει από τη φυλακή, η ερωμένη του Φαρκοντέχ βρίσκει πεταμένη μια τσάντα με χρυσά νομίσματα, αλλά κι αυτά, ακόμα κι αν εξαργυρωθούν, δεν φτάνουν για να καλύψουν όλα τα χρωστούμενα. Εν τω μεταξύ, η αδελφή του Ραχίμ ανακαλύπτει την τσάντα και τον εξωθεί να αναζητήσει τον νόμιμο ιδιοκτήτη της.

Ακόμα και στο αμύχανο, γυρισμένο στην Ισπανία “Το Ξέρουν Όλοι” (2018), ο Φαραντί έχει αποδείξει πως **είναι ένας από τους κορυφαίους σεναριογράφους του σύγχρονου σινεμά.** Δημιουργός με δεισδυτική ψυχολογική ματιά, διερευνά διεξοδικά και ορθολογισμένα την ανθρώπινη συνθήκη, παγιδευμένη σε μια σειρά ηθικών διλημάτων που αφορούν πρωτίστια την ιρανική κοινωνία, απλώνονται όμως με επείγουσα ειλικρίνεια σε ολόκληρο τον πλανήτη. Έτσι, δέσμιος διαπλεκόμενων σχέσεων οι οποίες ξεκινούν από την οικογένειά του και φτάνουν στην έσχατη άκρη της ιρανικής καθημερινότητας, ο Ραχίμ παίρνει τη μία μετά την άλλη όλες τις αναμενόμενες (υπό των συνθηκών) αποφάσεις, οι οποίες αποδεικνύονται όλες τους λάθος για... λάθος λόγους. Από απόκληρος θα ανακηρυχτεί σε λαϊκό ήρωα, αλλά θα ξαναβρεθεί αντιμέτωπος με τη “δολιότητα” των μεθόδων του, καθώς ο Φαραντί τον εγκλωβίζει αριστοτεχνικά σε έναν ιστό παρεξηγήσεων, προκαταλήψεων και ιδεοληψιών που έχουν συθέμελα διαβρώσει τη σύγχρονη κοινωνία. **Κανείς δεν είναι εδώ ξεκάθαρα αθώος, ένοχος ή ήρωας, συμπέρασμα το οποίο εξάγει με τη γνωστή, αναγνωρίσιμη από μακριά πλέον κινηματογραφική μέθοδο του ο κορυφαίος Ιρανός auteur.** Ο οποίος, επαναλαμβάνοντας απολαυστικά τον εαυτό του, υπογράφει άλλο ένα σινε-κομψοτέχνασμα μικρού μεγέθους, **αποσπώντας το Μεγάλο Βραβείο στο Φεστιβάλ Καννών και μια υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα ξενόγλωσσης ταινίας.**

(Το “**All Winners, All Losers**” είναι ένα ντοκιμαντέρ της Ιρανής Αζαντέχ Μασιχζαντέχ πάνω στον Μοχαμάντ Ρεζά Σόκρι. Έναν κατάδικο για χρέη στο Σιράζ, ο οποίος σε άδεια του από τη φυλακή βρήκε μια τσάντα γεμάτη χρήματα, την οποία επέστρεψε στον ιδιοκτήτη της. Η ταινία δημιουργήθηκε όταν η **Μασιχζαντέχ σπούδαζε κινηματογράφο στην Τεχεράνη με καθηγητή το διάσημο Ιρανό σκηνοθέτη Ασγκάρ Φαραντί,** διπλά βραβεύμενο με ξενόγλωσσο Όσκαρ (“Ένας Χωρισμός”, “Ο Εμποράκος”), **ο οποίος εμπνεύστηκε την τελευταία του ταινία από τα ίδια γεγονότα. Ισχυριζόμενη πως ο Φαραντί δεν στηρίχτηκε απλώς σ’ αυτά, αλλά αντέγραψε σε μεγάλο βαθμό το ντοκιμαντέρ της, η Μασιχζαντέχ προχώρησε σε μηνύσεις,** ο Φαραντί δεν αντιμήνυσε και μια σειρά δικαστικών αποφάσεων... δεν έχει βγάλει ακόμα τελικό συμπέρασμα).

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

ASGHAR FARHADI

Γεννήθηκε το 1972 στο Ιράν. Σπούδασε κινηματογράφο στο Youth Cinema Society of Esfahan και πήρε πτυχίο στο θέατρο από το Παναπιστήμιο της Τεχεράνης. Για τις ταινίες του έχει προταθεί για Όσκαρ, ενώ του έχουν απονεμηθεί 96 Βραβεία και 93 υποψηφιότητες. Φιλμογραφία: 2021 Ένας ήρωας, 2018 Το ξέρουν όλοι, 2016 Ο εμποράκος, 2013 Le passé, 2011 Ένας χωρισμός, 2009 Darbareye Elly, 2006 Πυροτεχνήματα την Τετάρτη, 2004 Shahr-e ziba, 2003 Raghs dar ghoobar, 2000-2001 Dastane yek shahr (TV Series, 61 episodes), 1998 Chashm Be Rah (TV Series)